Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Lorina Ciubotaru)
Dosarul nr. 2r-2525/25
(2-25069359-02-2r-19122025)

D E C I Z I E

11 mai 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, cererea de recurs declarată de recurentul George Caraghiaur, reprezentat de avocatul Denis Grecu și cererea de recurs declarată de recurenta Societatea Comercială ”INAMSTRO” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Mihail Cergă, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2025, prin care s-a respins cererea înaintată de avocatul Denis Grecu în interesele lui George Caraghiaur privind înlocuirea pârâtului Eugen Caraghiaur cu succesorul său în drepturi, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială ”INAMSTRO” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Eugen Caraghiaur și George Caraghiaur privind obligarea încheierii contractului de răscumpărare a bunurilor imobile închiriate,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 13 mai 2025, Societatea Comercială ”INAMSTRO” Societate cu Răspundere Limitată (*în continuare SC”INAMSTRO”SRL*) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Eugen Caraghiaur și George Caraghiaur privind obligarea încheierii contractului de răscumpărare a bunurilor imobile închiriate.
2. La 18 noiembrie 2025, avocatul Denis Grecu a înaintat în interesele lui George Caraghiaur cerere privind înlocuirea pârâtului Eugen Caraghiaur, cu succesorul său în drepturi, invocând că motivul neexecutării obligației asumate prin contractul de locațiune, a servit decesul proprietarului imobilului închiriat Eugen Caraghiaur, care a avut loc în *****. În baza testamentului nr.3649 din 6 martie 2015, Eugen Caraghiaur a testat fiului său George

Caraghiaur, bunul imobil situat în ***** și conturile bancare ce se află la *****, astfel încât în aceste circumstanțe apare necesitatea în temeiul art. 70 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de înlocuire a pârâtului Eugen Caraghiaur cu succesorul în drepturi George Caraghiaur.

3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2025, s-a respins cererea înaintată de avocatul Denis Grecu în interesele lui George Caraghiaur privind înlocuirea lui Eugen Caraghiaur cu succesorul său în drepturi. S-a încetat procesul în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC"INAMSTRO"SRL împotriva lui Eugen Caraghiaur cu privire la obligarea încheierii contractului de răscumpărare a bunurilor imobile închiriate. S-a menționat că, nu se admite o nouă adresare în judecată, de către același reclamant împotriva aceluiași pârât cu privire la același obiect și pe aceleași temeiuri.

Solicitarea recurentului:

4. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 3 decembrie 2025, **recurentul George Caraghiaur, reprezentat de avocatul Denis Grecu**, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii de admitere a cererii avocatului Denis Grecu în interesele lui George Caraghiaur cu privire la succesiunea în drepturile procedurale.
5. La fel, nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 4 decembrie 2025 prin intermediul poștei electronice, **recurenta SC"INAMSTRO"SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cergă**, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii de admitere a cererii avocatului Denis Grecu în interesele lui George Caraghiaur cu privire la succesiunea în drepturile procedurale.

Argumentele părţilor:

6. În motivarea recursului declarat de *recurentul George Caraghiaur, reprezentat de avocatul Denis Grecu*, s-a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată şi pasibilă de a fi casată.

Menționează că, analizând soluția instanţei de fond, în raport cu prevederilor legale care reglementează problema abordată în speță, consideră că încheierea instanței de fond este ilegală, care încalcă grav şi inadmisibil accesul la instanţă şi dreptul la un proces echitabil, motiv pentru care urmează a fi casată integral. La caz, poziția

instanţei de fond, prin care s-a respins cererea de admitere a succesiunii procesuale a defunctului Eugen Caraghiaur, cu succesorul său testamentar George Caraghiaur şi s-a dispus încetarea procesului în această parte, este una prematură şi contrară normelor procesuale aplicabile, fiind fundamentată pe o interpretare limitativă şi eronată a dispoziţiilor art. 70 şi art. 265 lit. f) din Codul de procedură civilă.
Susține că, instanţa a redus mecanismul succesiunii procesuale la un criteriu pur cronologic, momentul decesului raportat la data intentării acţiunii, ignorând finalitatea normei şi principiul continuității raportului juridic, precum şi caracterul transmisibil al drepturilor şi obligațiilor patrimoniale, statuate expres de legislația civilă. Astfel, instanţa a reținut că pârâtul Eugen Caraghiaur nu avea capacitate de folosință la momentul intentării procesului, întrucât decesul acestuia a survenit anterior acestei date, însă instanţa a ignorat cadrul normativ complet şi funcțional care guvernează calitatea de parte în proces şi mecanismul succesiunii procesuale. Chiar dacă din interpretarea prevederilor art. 24 alin. (1) şi (2) Cod civil, coroborate cu art. 57-58 din Codul de procedură civilă, rezultă că calitatea de pârât într-un proces judiciar o au doar persoanele cu capacitate de folosință şi exercițiu, totuși potrivit art. 59 alin. (1) din Codul de procedură civilă, parte în proces (reclamant sau pârât) poate fi orice persoană fizică sau juridica prezumată la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios.
Notează că, în speţă, Eugen Caraghiaur figurează în Registrul bunurilor imobile ca proprietar al bunului imobil litigant, fiind locatorul imobilului închiriat de SC”INAMSTRO”SRL conform contractului de locațiune încheiat între aceștia, fapt care a creat o prezumție obiectivă şi legitimă a calității sale de subiect al raportului juridic dedus judecății, Această prezumție nu este infirmată de constatarea ulterioară a decesului şi nu poate justifica, prin sine, excluderea posibilității de continuare a procesului prin intermediul succesorului.
În acest sens, legea procesuală nu instituie, în principiu, un impediment absolut pentru intentarea acţiunii împotriva unei persoane decedate anterior, atât timp cât subzistă prezumția că aceasta este subiect al raportului material litigios. Instanţa a limitat în mod artificial aplicabilitatea art. 70 din Codul de procedură civilă, considerând că succesiunea procesuală este posibilă exclusiv dacă decesul intervine după intentarea procesului, ceea ce nu rezultă din conținutul normei. Articolul 70 din Codul de procedură civilă nu operează cu criterii temporale restrictive, ci instituie regula continuității raportului juridic litigios, care există independent de momentul formal al depunerii cererii de chemare în judecată. Or, legiuitorul, în cuprinsul art. 70 din Codul de procedură civilă, nu utilizează nici o formulare de tipul „în cazul decesului părții după intentarea procesului” sau vreo altă reglementare similară care să limiteze momentul admisibilității succesiunii procesuale. Prin absența unei astfel de condiționări, norma consacră un mecanism general şi neîngrădit al succesiunii în drepturi, independent de momentul survenirii

decesului.
Susține că, din această lipsă deliberată de restricție rezultă clar că legiuitorul a delimitat perioada în care poate opera succesiunea în două etape distincte şi complete: - raportul litigios până la pronunțarea hotărârii judecătoreşti executorii, perioadă în care toate elementele raportului juridic material sunt examinate şi în care subrogaţia procesuală trebuie admisă pentru a asigura continuitatea litigiului; - raportul litigios ulterior pronunțării hotărârii executorii, perioadă în care succesiunea este la fel posibilă, întrucât actele de executare urmează soarta drepturilor recunoscute prin hotărâre şi trebuie realizate de succesorii în drepturi ai titularului obligaţiei sau dreptului. Această structură logică şi funcțională a normei demonstrează că succesiunea procesuală este concepută de legiuitor ca un instrument de continuitate a raportului juridic, nicidecum ca un mecanism condiționat de momentul formal al depunerii cererii de chemare în judecată.
Punctează că, contrar interpretării instanţei de fond, perioada „raportului litigios" nu începe de la intentarea procesului, ci de la data apariției raportului juridic material dintre părţi. Acesta este momentul determinant pentru naşterea dreptului subiectiv şi al obligaţiei corelative. Această abordare este confirmată implicit prin modul de aplicare al instituției prescripției extinctive, pe care instanţa de judecată o aplică în ordinea art. 186^1 din Codul de procedură civilă, prescripția fiind raportată la data naşterii dreptului de a acționa, iar nu la data depunerii cererii în instanţă. Aşadar, raportul litigios se configurează material încă de la momentul în care dreptul este încălcat sau contestat, iar normele procesuale trebuie aplicate în consonanță cu această realitate juridică. Prin urmare, decesul intervenit ulterior apariției raportului juridic material, chiar dacă anterior sesizării instanţei, nu împiedică posibilitatea transmiterii drepturilor şi obligațiilor patrimoniale şi, implicit, a calității procesuale către succesor. Or, intentarea procesului civil nu reprezintă drept temei pentru apariția raportului litigant, ci metodă de apărare a dreptului izvorât din acest raport.
Afirmă că, pe de altă parte, constatând în cadrul procesului pendinte incidentul privind decesul pârâtului Eugen Caraghiaur, fapt care împiedică examinarea fondului cauzei, instanţa urma să se conducă de mecanismele procesuale de rigoare, însă, niciun instrument de finalizare a procesului fără examinarea fondului cauzei (art. 170, 265 şi 267 din Codul de procedură civilă), nu permit instanţei, respectiv, refuzarea în primirea, încetarea procesului sau scoaterea de pe rol pe motivul invocat (decesul pârâtului).
Consideră că, instanța a aplicat eronat prevederile art. 265 lit. f) din Codul de procedură civilă, ignorând faptul că încetarea procesului civil în baza acestui temei poate fi dispusă doar dacă sunt întrunite cumulativ două condiții, şi anume: 1) partea în proces persoană fizică decedează şi 2) raportul juridic litigios nu admite succesiunea în drepturi. Această situație nu este cunoscută speței, raportul juridic

dedus judecății este unul patrimonial, or dreptul de răscumpărare al bunului imobil este izvorât din contractul de locațiune, în care drepturi şi obligații se transmit de drept succesorilor, neavând caracter strict personal. Succesiunea este admisibilă atât în persoana noului proprietar al bunului, cât şi în persoana succesorului locatorului, care pretinde la moștenirea acestui bun imobil şi care preia şi obligaţiile aferente acestuia.
Subliniază că, George Caraghiaur figurează în contractul de locațiune în calitate de mandatar al locatorului, ceea ce subliniază continuitatea raportului juridic şi legitimitatea preluării poziției procesuale a defunctului. Aplicarea mecanică a art. 265 lit. f) din Codul de procedură civilă, în condiţiile existenței succesorului şi a caracterului transmisibil al raportului juridic, transformă formalismul procedural într-un obstacol absolut, contrar scopului normelor de procedură civilă.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii de admitere a cererii avocatului Denis Grecu în interesele lui George Caraghiaur cu privire la succesiunea în drepturile procedurale.

7. În motivarea recursului declarat de *recurenta SC"INAMSTRO"SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cergă*, s-a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată şi pasibilă de a fi casată.

Menționează că, hotărârea primei instanțe este afectată de nelegalitate, întrucât soluția de încetare a procesului a blocat accesul real la justiție și a împiedicat examinarea fondului pretențiilor deduse judecății. Aceasta constituie o ingerință gravă în dreptul la un proces echitabil.
Indică că, dispozițiile art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează oricărei persoane dreptul de a obține soluționarea litigiului său în fond de către o instanță imparțială și independentă. Instanța de fond, prin refuzul de a continua judecarea cauzei, a încălcat direct această garanție fundamentală. Potrivit principiilor consacrate de Codul de procedură civilă privind legalitatea, accesul liber la justiție, contradictorialitatea și egalitatea procesuală a părților, judecătorul este obligat să asigure părților posibilitatea reală de a-și valorifica drepturile. În speță, aceste principii nu au fost respectate, întrucât cauza nu a fost analizată în fond, deși existau premise clare pentru continuarea procesului.
Subliniază că, art. 70 din Codul de procedură civilă, stabilește expres că succesiunea procesuală poate opera în orice etapă a judecății, fără a limita aplicabilitatea sa la un anumit moment procedural. Instanța de fond a ignorat acest text de lege și finalitatea lui evidentă: asigurarea continuității procesului atunci când raportul juridic nu a încetat.
Consideră că, aplicarea art. 265 lit. f) din Codul de procedură civilă, este justificată doar în situațiile în care drepturile urmărite sunt netransmisibile prin natura lor. Or,

în prezenta cauză este vorba despre drepturi de natură patrimonială, care, conform regulilor generale ale dreptului civil, se transmit moștenitorilor. Din acest motiv, temeiul încetării procesului este eronat și lipsit de fundament legal.
Evidențiază că, instanța a făcut o interpretare greșită atât a regulilor privind capacitatea de folosință, cât și prin prisma aparenței raportului juridic dedus judecății, iar în cauză această aparență este deplin configurată. Prin urmare, succesorii procesuali dobândesc automat dreptul de a continua procedura.
Invocă că, este necontestat că raportul obligațional a luat naștere din contractul de locațiune semnat anterior decesului titularului. În atare condiții, drepturile și obligațiile decurgând din acest raport au caracter transmisibil, în temeiul Codului civil, astfel încât moartea cocontractantului nu determină stingerea litigiului. Decesul părții nu afectează existența raportului patrimonial născut anterior măsurii judiciare, ci impune instanței obligația de a identifica și introduce succesorii procesuali, pentru a proteja patrimoniul defunctului și pentru a evita lipsirea de efecte a dreptului succesoral. Acest lucru rezultă expres din interpretarea art. 70 din Codul de procedură civilă.
Relevă că, jurisprudența pe care s-a sprijinit instanța de fond este nepertinentă, fiind aplicabilă exclusiv unor litigii ce implică obligații strict personale și netransmisibile, situații care nu se regăsesc în prezenta cauză.
Susține că, instanța de fond a adoptat un formalism excesiv în analiza normelor procedurale, ceea ce a avut drept consecință restrângerea disproporționată și nejustificată a dreptului moștenitorilor de a apăra patrimoniul autorului lor. Această abordare contravine art. 20 din Constituție, art. 6 din CEDO și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (*cauze precum Golder c. Regatului Unit și Zubac c. Croației*) subliniind necesitatea evitării oricăror obstacole nerezonabile în calea accesului la o instanță. În consecință, soluția instanței de fond trebuie casată integral.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii de admitere a cererii avocatului Denis Grecu în interesele lui George Caraghiaur cu privire la succesiunea în drepturile procedurale.

8. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 19 decembrie 2025.

Aprecierea instanţei de recurs:

9. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererile de recurs, Colegiul consideră cererile de recurs drept neîntemeiate şi care urmează a fi respinse, din următoarele motive.

10. În conformitate cu articolele 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.
11. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurenții respectând acest termen.
12. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
13. Convingerea instanţei de recurs privind respingerea cererilor de recurs se bazează pe argumentele ce urmează.
14. Cadrul relevant speței sunt prevederile art. 70 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul ieşirii uneia dintre părţi din raportul juridic litigios sau din raportul stabilit prin hotărîre judecătorească (deces, reorganizare, cesiune de creanţă, transfer de datorie şi alte cazuri de subrogare), instanţa permite înlocuirea părţii cu succesorul ei în drepturi. Succesiunea în drepturi este posibilă în orice fază a procesului. Alin. (2) prevede că actele săvîrşite pînă la intrarea în proces a succesorului sînt obligatorii lui în măsura în care ar fi fost obligatorii persoanei pe care succesorul în drepturi a subrogat-o. Iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol, încheierea instanţei despre refuzul în admiterea succesorului poate fi atacată cu recurs.
15. Concomitent, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Codul civil, capacitatea de a avea drepturi şi obligaţii civile (capacitatea de folosinţă) se recunoaşte în egală măsură tuturor persoanelor fizice. Alin. (2) prevede că capacitatea de folosinţă a persoanei fizice apare în momentul naşterii şi încetează o dată cu moartea. Iar potrivit alin. (3), dreptul la moştenire a persoanei fizice apare la concepţiune dacă se naşte vie.
16. Conform prevederilor art. 57 alin. (1) din Codul de procedură civilă, capacitatea de a avea drepturi şi obligaţii procedurale civile (capacitatea de folosinţă a drepturilor procedurale civile) este recunoscută în măsură egală tuturor persoanelor fizice şi organizaţiilor care se bucură, conform legii, de dreptul adresării în judecată pentru apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor lor legitime.
17. Conform prevederilor art. 265 lit. f) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care partea în proces persoană fizică decedează şi raportul juridic litigios nu admite succesiunea în drepturi.

18. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, Colegiul constată că la **13 mai 2025**, SC"INAMSTRO"SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Eugen Caraghiaur și George Caraghiaur privind obligarea încheierii contractului de răscumpărare a bunurilor imobile închiriate.
19. La 18 noiembrie 2025, avocatul Denis Grecu a înaintat în interesele lui George Caraghiaur cerere privind înlocuirea pârâtului Eugen Caraghiaur, cu succesorul său în drepturi, invocând că motivul neexecutării obligației asumate prin contractul de locațiune, a servit decesul proprietarului imobilului închiriat Eugen Caraghiaur, care a avut loc în *****. În baza testamentului nr.3649 din 6 martie 2015, Eugen Caraghiaur a testat fiului său George Caraghiaur, bunul imobil situat în ***** și conturile bancare ce se află la *****, astfel încât în aceste circumstanțe apare necesitatea în temeiul art. 70 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de înlocuire a pârâtului Eugen Caraghiaur cu succesorul în drepturi George Caraghiaur.
20. Iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2025, s-a respins cererea înaintată de avocatul Denis Grecu în interesele lui George Caraghiaur privind înlocuirea lui Eugen Caraghiaur cu succesorul său în drepturi. S-a încetat procesul în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC"INAMSTRO"SRL împotriva lui Eugen Caraghiaur cu privire la obligarea încheierii contractului de răscumpărare a bunurilor imobile închiriate. S-a menționat că, nu se admite o nouă adresare în judecată, de către același reclamant împotriva aceluiași pârât cu privire la același obiect și pe aceleași temeiuri.
21. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 3 decembrie 2025, recurentul George Caraghiaur, reprezentat de avocatul Denis Grecu, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii de admitere a cererii avocatului Denis Grecu în interesele lui George Caraghiaur cu privire la succesiunea în drepturile procedurale.
22. La fel, nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 4 decembrie 2025 prin intermediul poștei electronice, recurenta SC"INAMSTRO"SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cergă, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii de admitere a cererii avocatului Denis Grecu în interesele lui George Caraghiaur cu privire la succesiunea în drepturile procedurale.
23. Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererile de recurs şi materialul probator,

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluţia instanţei de fond privind respingerea cererii înaintată de avocatul Denis Grecu în interesele lui George Caraghiaur privind înlocuirea lui Eugen Caraghiaur cu succesorul său în drepturi, cu încetarea procesului în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC"INAMSTRO"SRL împotriva lui Eugen Caraghiaur, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.

24. Colegiul constată că, argumentele invocate de recurenți nu pot fi reținute ca întemeiate, deoarece acestea se bazează pe o interpretare extensivă și eronată a instituției succesiunii procesuale, incompatibilă cu natura juridică a capacității de folosință procesuală și cu condițiile imperative prevăzute de lege pentru existența valabilă a raportului juridic procesual.
25. În acest sens, instanța de recurs reține că succesiunea procesuală reglementată de art. 70 din Codul de procedură civilă presupune, în mod necesar, existența unei părți procesuale care a participat valabil la proces și care ulterior a ieșit din raportul juridic litigios ca urmare a decesului, reorganizării sau a altui caz de subrogare. Or, mecanismul succesiunii în drepturi nu poate opera în lipsa unei părți care să fi avut capacitate de folosință procedurală la momentul sesizării instanței.
26. Colegiul subliniază că raportul juridic procesual ia naștere doar din momentul intentării procesului civil, iar calitatea de parte în proces poate aparține exclusiv unei persoane care există juridic la acel moment și care dispune de capacitate de folosință procedurală. Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul civil, capacitatea de folosință a persoanei fizice încetează odată cu moartea, iar conform art. 57 alin. (1) din Codul de procedură civilă, capacitatea de a avea drepturi și obligații procedurale civile este recunoscută numai persoanelor care există în ordinea juridică.
27. Prin urmare, la data depunerii cererii de chemare în judecată, și anume la 13 mai 2025, Eugen Caraghiaur era decedat de aproximativ doi ani, decesul survenind la 11 mai 2023, fapt confirmat prin actele anexate la dosar și necontestat de participanții la proces. În consecință, acesta nu mai putea avea calitatea de subiect al raportului juridic procesual și nici capacitatea de a dobândi drepturi și obligații procedurale civile.
28. Contrar susținerilor recurenților, prevederile art. 70 din Codul de procedură civilă nu pot fi interpretate în sensul admiterii introducerii în proces a succesorului unei persoane care era deja decedată anterior intentării acțiunii. Sintagma „ieșirii uneia dintre părți din raportul juridic litigios" presupune logic și juridic că persoana respectivă avea deja calitatea de parte într-un proces pendinte. Or, o persoană decedată anterior intentării acțiunii nu poate

dobândi niciodată această calitate, astfel încât nu poate exista nici o transmisiune a drepturilor și obligațiilor procedurale către un succesor.

29. Instanța de recurs apreciază ca fiind nefondate argumentele recurenților privind pretinsa lipsă a unei condiționări temporale în textul art. 70 din Codul de procedură civilă. Deși norma nu utilizează expres formularea „după intentarea procesului”, o asemenea condiție rezultă implicit și inevitabil din natura instituției succesiunii procesuale, care presupune substituirea unei părți existente într-un raport juridic procesual deja constituit. A interpreta contrar ar echivala cu recunoașterea posibilității intentării acțiunilor împotriva persoanelor inexistente juridic, ceea ce contravine principiilor fundamentale ale procesului civil.
30. Colegiul reține că succesiunea în drepturi reglementată de art. 70 din Codul de procedură civilă privește exclusiv transmisiunea drepturilor și obligațiilor procedurale ale unei părți din proces, iar nu substituirea unei persoane care nu a dobândit niciodată calitatea procesuală de parte.
31. În speță, Eugen Caraghiaur nu a avut capacitate procesuală la data intentării acțiunii, astfel încât nu putea transmite succesorului pretinse drepturi și obligații procedurale inexistente.
32. Nu poate fi reținut nici argumentul recurenților potrivit căruia existența raportului juridic material și caracterul transmisibil al drepturilor patrimoniale ar fi suficiente pentru admiterea succesiunii procesuale.
33. Colegiul relevă că transmisiunea drepturilor și obligațiilor materiale succesorilor ține de dreptul succesoral și de raporturile juridice civile substanțiale, însă aceasta nu suplinește cerința existenței unei părți procesuale valabil constituite la momentul sesizării instanței.
34. Faptul că George Caraghiaur ar avea vocație succesorală sau ar fi succesor testamentar al defunctului nu poate remedia nulitatea inițială a raportului juridic procesual creat prin chemarea în judecată a unei persoane decedate anterior intentării procesului. În asemenea circumstanțe, reclamantul urma să identifice și să cheme în judecată succesorii defunctului sau masa succesorală, după caz, iar nu persoana lipsită de capacitate de folosință.
35. Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiate și criticile recurenților referitoare la pretinsa încălcare a dreptului de acces la justiție și a art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Dreptul de acces la o instanță nu este unul absolut, acesta putând fi supus unor condiții de exercitare prevăzute de lege, inclusiv celor referitoare la capacitatea procesuală a părților. Or, aplicarea normelor procedurale privind existența capacității de folosință procesuală urmărește un scop legitim și ține de buna administrare a justiției.
36. În acest context, Colegiul reține că soluția instanței de fond nu a lipsit reclamanta de dreptul de a-și valorifica eventualele pretenții împotriva

succesorilor defunctului în condițiile prevăzute de lege, ci doar a constatat imposibilitatea continuării unui proces intentat împotriva unei persoane care nu mai exista juridic la data sesizării instanței.

37. Nu poate fi reținut nici argumentul privind aplicarea eronată a art. 265 lit. f) din Codul de procedură civilă. Deși norma menționată reglementează încetarea procesului în cazul decesului părții și al imposibilității succesiunii în drepturi, în speță instanța de fond a constatat, în esență, inexistența unei părți procesuale valabile încă de la momentul intentării acțiunii. Astfel, imposibilitatea succesiunii procesuale derivă tocmai din lipsa capacității de folosință procesuale a persoanei chemate în judecată.
38. Colegiul relevă că interpretarea propusă de recurenți ar genera insecuritate juridică și ar conduce la validarea unor raporturi procesuale inexistente *ab initio*, ceea ce este inadmisibil într-un stat de drept. Normele privind capacitatea procesuală au caracter imperativ și nu pot fi înlăturate prin interpretări extensive bazate pe considerente de oportunitate.
39. În consecință, Colegiul ajunge la concluzia că instanța de fond a apreciat corect circumstanțele cauzei și a aplicat în mod just prevederile legale incidente, respingând cererea privind succesiunea în drepturi și dispunând încetarea procesului în partea acțiunii intentate împotriva lui Eugen Caraghiaur.
40. Prin urmare, argumentele invocate în cererile de recurs nu răstoarnă concluziile instanței de fond, fiind lipsite de suport juridic și factual, motiv pentru care recursurile declarate de George Caraghiaur, reprezentat de avocatul Denis Grecu, și de SC”INAMSTRO”SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cergă, urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2025.
41. Instanţa de recurs relevă că, contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, recurenții nu au invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu au prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
42. Respingând cererile de recurs, instanța de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

43. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile recurenților.
44. Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursurile declarate, asemenea aspecte nu se regăsesc.
45. Așadar, din argumentele relatate şi ținând cont de faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge cererile de recurs declarate şi a menţine încheierea.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se resping cererile de recurs declarate de recurentul George Caraghiaur, reprezentat de avocatul Denis Grecu și de recurenta SC”INAMSTRO”SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cergă, ca fiind neîntemeiate.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2025 prin care s-a respins cererea înaintată de avocatul Denis Grecu în interesele lui George Caraghiaur privind înlocuirea pârâtului Eugen Caraghiaur cu succesorul său în drepturi, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială ”INAMSTRO” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Eugen Caraghiaur și George Caraghiaur privind obligarea încheierii contractului de răscumpărare a bunurilor imobile închiriate.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan